

βουκινάτορ

Τετάρτη, 18 Απριλίου 2012

7:49 πμ

Βουκινάτωρ ή τουβάτωρ, ό σαλπικτής

- Βούκινον < Λατ. Βούκινα **Bucina** (η) από το αρχαιο ελλ ουσ **βυκάνη** (η) . Το εξέλαβαν ως πληθ ουδετερου= τα βούκινα και επομενωσ το ένα ονομαστηκε βούκινον. Η λεξη είναι συγγενησ με την βούκα, την μπουκιά, το μπουκωμένος. Αυτό προερχεται επειδη ο σαλπικτής εχει φουσκωμενα τα μαγουλα σαν να έχει στο στομα του μια μεγαλη μπουκιά. Βλ. και βουκελλαριος.

Buccina venatoria, quæ in signurn victoria canebat, persultat, fortiter personat c langore suo coltes resportsuros per Echo , quæ vocis imago resultare dicitur offensa. — Vid. Exc. II ad Calp. Eel. IV, v. 18, huj. op. nosti i, t.1, part. 2, p. 469-Ep. — Moris hujus buccina canendi in venatu nulla mentio in venaticis poetis. Victoriæ tamen mentio apud Grat. v. 246, et lætitiæ signa data, hie versus Ovidii doceat, Art. Am.II, ι et sq. "Dicitelo Pæan!...Decidit in casses præda petita meos » ; et conf. Metam.VIII, 420. Pro colles Dammius monrtes posuit, nescio qua causa, quovne casu.

Bibliotheca classica latina; sive. Collectio auctorum classicorum ..., Τόμος 137 σελ. 162

Buccina venatoria

quæ in signurn victoria canebat, Δηλ. αυτή που σάλπιζε το σημα της Νίκης.

Εικονες



Συνώνυμα

τουβικίνες

Ο Λυδός χρησιμοποiei αντι του τουβάτορες το τουβικίνες.

**tūbīcēn, īnis, m. (tuba, cano),
trompette, celui qui sonne de la
trompette : CAT. *frg.* ; LIV. 2, 64,
10 ; Ov. *M.* 3, 705 ; SEN. *Ep.* 78,
16 || cf. FEST. 352.**

[Λυδός - De magistratibus](#)

Τούμπα

τούμπα ίη| δημ. κυβίστημα βλ.λ. : **έκανε** μιά τούμπα στόν άέρα· **2)** αυνεκδ. πτώσις, κατρακύλισμα, κουτρουβάλα· **3)** μτφ. έν φρ. **κάνει** τούμπες ύποκλίνεται δουλοπρεπώς, κολοκεύει εύτελώς· **4)** λοφώδης σωρός χώματος, αντίθ. λούμπα· πρβλ. λατ. *tuber*· **5)** είδός τι χαλκίνου πνευστού μουσικού όργάνου μετά κλειδών, σαξοτόμπα, σαξοτούμπα.

Σχολιο: η λουμπα είναι ο λακος, η τουμπα ανεστραμένη! Πβλ. ΦΡΑΣΗ : πέσαμε στη λούμπα.

Και τούβα> τουβάτωρ

Ετυμολογία

Από το Λατ *tubus* = σωλην

Πβλ. αναλογη σαλπιγγα η μπούρου από το τουρκικό *Borü* = σωλήνας, σίφων, σάλπιγγα.

Η ίδια λέξη χρησιμοποιείται με μικροδιαφορές για να δηλώσει τον σωλήνα διαφυγής του καπνού της σόμπας; το μπουρί.

tūba, æ, f. (*tubus*), ¶ 1 trom-
pette, trompe ; [en part.] trom-



TUBA 1

pette militaire des Romains : CIC. *Sull.* 17 ; *Cat.* 2, 13 ; *CÆS. G.* 2, 20, etc. || employée aussi dans diverses solennités : VARR. *L.* 6, 14 ; VIRG. *En.* 5, 113 ; OV. *F.* 1, 716 || [métaph.] = instigateur : CIC. *Fam.* 6, 12, 3 ; JUV. 15, 52 ¶ 2 [fig.] **a) signal du combat, CLAUD. *Pros.* 1, 64 ; *Stil.* 1, 192 ; **b)** bruit, fracas : CLAUD. *Gig.* 60 ; **c)** trompette épique : MART. 8, 3, 22 ; 8, 56, 4, etc. ; **d)** discours emphatique : SIDON. *Ep.* 4, 3 ¶ 3 **tube, conduit : VITR. 10, 7, 2.****

Από την τούμπα ή τούβα ο τουβάτωρ

Εικονες



Ρωμαιος τουβάτωρ παιζων με πάθος το οργανον του

Ομοηχα

Τουμπα = υψωμα από το αρχ ελλ τυμβος

Τουμπα =κυβιστησις κν κωλοτουμπα

Επώνυμα

Τουμπακάρης

Εικόνες

1

Ρωμαίος βουκινάτωρ



2

Συγχρονη τουμπα ή μεγαλύτερη του κοσμου



Κατασκευάστηκε στις αρχές του 20th από τον Besson, στο Λονδίνο. Μήκος σωληνα 34 ποδια, Βάρος 66 κιλα, υψος 2,5 μετρα.

ΦΡΑΣΕΙΣ

Το κανανε βούκινο = το διελαλησαν
Τον κανανε βουκινο = τον διαπομπευσαν

“Ου φονευσεις! Οι φονιάδες τιμωρούνται, έκτος αν σκότωσαν πολλούς υπό τους ήχους σαλπίγγων μάχης (βουκινων)”

Voltaire

Παράγωγα

Βούτσες στο Κυπριακο Ιδιωμα λέγονται τα μάγουλα.

Πβλ. Τραγουδι

Κί'εκάμες με κι επέλανα	Και με τρελανες
Κί' ακόμα εν να πελάνω	και ακομα εχω να τρελαθω
Ώσπου θωρώ ταις βούτσες σου	αφου βλεπω τα μαγουλά σου
Κι εν τα φιλιά μου επάνω	και είναι επανω τους τα φιλιά μου.

Το επώνυμο Βουτσινάς μπορεί να σημαίνει
Αυτός που έχει μεγάλα μαγουλά κατά το Κεφάλας, Παλαμάς.
Αυτός που σαλπίζει/κατασκευάζει/πουλάει βουκίνα. Όμως ο σαλπικτής λεγονταν
βουκινάτωρ, κατασκευαστες αποκλειστικά βουκινων δεν αναφέρονται πουθενά
Αυτός που κατασκευάζει βυτία , βουτσιά κατά τα συνηθη επαγγελματικά: κοσκίνας, μύλωνας,
Σκοίνας.

Τουμπάρω = μεταστρεφω τις αποψεις καποιου κατά κανόνα με ψέματα και δόλιους τρόπους.
Από εκεί το κολοτούμπα, και ο θεοτούμπης (επτ. Ιδ.) = θεομπαιχτής.

Φράση

-θα του αρεσει; -Οοου! Τουμπες θα κανει!

Ενν από την χαρά του.

Κατά τον 10ο αιώνα σε κάθε τάγμα του Αυτοκρατορικού στρατού υπηρετούσαν 2 βουκινάτορες ή τουβάτορες.



Ο Βουκινάτωρ ή τουβάτωρ, ό σαλπικτής έπρεπε να είναι, αν όχι αξιωματικός, τουλάχιστον υπαξιωματικός.

βουκινάτωρ buccinator. Theophanes: δύο άδελφοί τινες φιλόχριστοι έν Τριπόλει καταμένοντες, υιοί βουκινάτορος. Scholia in Epitom. SS. Cann. tit. 2 sect. 2: ένι τοῦ πατριάρχου Θεοδοσίου βουκινάτωρ βασιλικός βαπτισθείς, id est, sub patriarcha Theodosio buccinator quidam imperatorius baptizatus. a buccina seu tuba, quae βούκινον Graecis posterioribus. Suidas: φωνασκεῖν εὐφωλίαν άσκεῖν, καί φωνασκικόν βούκινον. Glossae Cyrilli: σάλπιξ tuba, litua, buccinum. quanquam inter buccinam et tubam nonnihil interest.

9591.9

Ο Ιωάννης ο Λυδος στο De magistratibus populi Romani 1.46 αναφέρει ο τουβάτωρ (ή τουβικίνας) διεφερε του βουκινάτωρος:

τουβίκινες, σαλπισταί πεζῶν (15)

βουκινάτωρες, σαλπισταί ἰπέων

Screen clipping taken: 14/7/2013 2:56 πμ

Από την αρχαία **βυκάνη** και το ρημα **βουκίνίζω**, σαλπίζω, blow the trumpet, στρόμβοις
S.E.M.6.24:—also **βυκάνίζω** or βυκ-ίνίζω, etc.: **βουκινάτωρ**, ὁ, = Lat. buccinātor.

Τινές των βαρβάρων βουκινίζοντες και τυμπάνοις κτυπούντες πολέμοῦσιν.

ΣΕΞΤΟΣ Ο ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ - Adversus mathematicos

Ο Ευστάθιος Θεσσαλονίκης στα ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΙΛΙΑΔΑ το ετυμολογεί από παραφθορά του ονοματος
του μελοποιού Ιβυκου Eust.1321.33